

Skøn Anna

1. Hvo vil sy sko til min fagre fod
og handske til min hånd,
og hvo vil virke mit bælte
med silke og røden guldbånd?

2. Hvo vil kæmme mit gule hår
med hviden sølverkam,
og hvo vil være fader ad dette barn,
indtil Gregor kommer hjem?

3. Din fader syer sko til din fagre fod,
din moder handsker til din hånd,
din søster hun virker dit bælte
med silke og røden guldbånd.

4. Din broder kæmmer dit gule hår
med hviden sølverkam,
og Gud skal være fader ad dette barn,
til Gregor kommer hjem.

5. Havde jeg mig så godt et skib
og folk at sejle med mig,
da vilde jeg til min elskede sejle,
om han sejler ikke til mig.

6. Hendes fader gav hende så godt et skib,
han fulgte hende til strand;
hun havde sin liden søn i sin arm,
så lagde hun ud fra land.

7. Hun sejlede over den salten sø
måned foruden en,
hun ankrede med sit gode skib
sin elskedes dør så nær.

8. Længe stod hun for sin elskedes dør,
og banked hun derpå,
det forbød hans falske moder,
hun monne der ude stå.

9. Natten var stille og vinden kold,
hendes søn slumred så fast,
barnet, i hendes arme lå,
i gråd så bitterlig brast.

10. Luk op, luk op, ungen Gregor,
luk op din dør så brat,
jeg haver min liden søn i min arm,
han dør af kulde i nat.

11. Est tu skøn Anna fra Lagrian,
som du siger her for mig,
hvad ting kan du mig give,
at jeg nogensinde kendte dig?

12. Mindes Eder, ungen her Gregor,
vi sad i rosenlund,
vi byttede om vore guldringer,
din bær jeg i samme stund?

13. Din var god, ja fuld vel god,
men ikke så god som min,
din var af fineste rødenguld
og min af diamant fin.

14. Mindes Eder, hr. Gregor,
vi sad i rosenlund,
vi byttede om vore håndklæder,
dit bær jeg i samme stund.

15. Dit var vel godt, ja, fuld vel godt,
men ikke så godt som mit,
dit var af fineste palnesdug
og mit af silke tvinde.

16. Pakker dig, pakker dig du arge terne
bort fra vor dør med skam,
jeg haver mig en anden brud fest,
gak bort og skjul din harm.

17. Haver du dig en anden brud fest,
du mindes vel, hvad du svor.
Farvel, du falske Gregor,
jeg ser dig ej mer på jord.

18. Det var Anna af Lagrian,
går flugten ned til den strand,
hun havde sin liden søn i sin arm,
så lagde hun ud fra land.

19. Dagen gryer i østen frem,
efter solen monne stunde,
hun gik i sit skib ombord,
så såre hendes øjne runde.

20. Tager ned, tager ned det sejl af silke,
sætter op det sejl af skind,
det sømmer så ildeet forsaget viv
at sejle med silketvinde.

21. Tager ned, tager ned den mast af guld,
sætter op den mast af træ,
det sømmer så ild et forsaget viv
at sejle med silketvinde.

22. Gregor vågner om midnat,
til sin moder monne han se,
moder, jeg drømte en drøm i nat,
det gør mig om hjerte ve.

23. Jeg drømte, at Anna Logrian
- et spejl for alle kvinder -
hun stod så sørgelig ved den dør,
ingen vilde lukke op for hende.

24. Her var en kvinde ved vor dør,
med liden søn i sin arm,
jeg vilde ikke lukke hende ind i det bur,
hun ej skulde volde os harm.

25. Det var ungen Gregor,
går flugten ned til strand,
da så han sin elskede Anna,
hvor hun lagde ud fra land.